KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.11.2010
KOM(2010) 671 wersja ostateczna

2010/0327 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Niniejszy wniosek dotyczy stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, („rozporządzenie podstawowe”) w przeglądzie wygaśnięcia dotyczącym cła antydumpingowego obowiązującego względem przywozu niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.

- **Kontekst ogólny**

Niniejszy wniosek zostaje przedstawiony w kontekście wykonania rozporządzenia podstawowego i jest wynikiem dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z wymogami merytorycznymi i proceduralnymi określonymi w rozporządzeniu podstawowym.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Ostateczne cło antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych elektrod grafitowych objętych kodem CN ex 8545 11 00 oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek objętych kodem CN ex 8545 90 90 pochodzących z Indii nałożono rozporządzeniem Rady (WE) nr 1629/2004 (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 10), zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1354/2008 (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 24).

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Nie dotyczy.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Strony zainteresowane postępowaniem miały możliwość obrony swoich interesów podczas dochodzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Niniejszy wniosek wynika z wykonania rozporządzenia podstawowego.

Rozporządzenie podstawowe nie przewiduje ogólnej oceny skutków, ale zawiera wyczerpujący wykaz wymogów, które muszą zostać ocenione.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

W dniu 17 września 2009 r., Komisja, na uzasadniony wniosek trzech producentów unijnych, wszczęła przegląd wygaśnięcia cła antydumpingowego obowiązującego w odniesieniu do przywozu niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.

W wyniku dochodzenia przeglądowego stwierdzono dalsze utrzymywanie się dumpingu produktu objętego postępowaniem, co w przypadku zniesienia środków antydumpingowych, skutkowałoby ponownym wystąpieniem szkody dla przemysłu unijnego. Ustalono ponadto, że wygaśnięcie środków nie leży w interesie Unii.

Występuje się zatem do Rady o przyjęcie załączonego wniosku dotyczącego rozporządzenia w celu przedłużenia obowiązujących środków, które powinno zostać opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej najpóźniej dnia 16 grudnia 2010 r.

- **Podstawa prawna**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej.

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii Europejskiej. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Formę działania opisano w wyżej wspomnianym rozporządzeniu podstawowym; wyklucza ona podejmowanie decyzji na poziomie krajowym.

Wskazówki dotyczące zminimalizowania obciążenia finansowego i administracyjnego Unii, rządów krajowych, władz regionalnych i lokalnych, podmiotów gospodarczych i obywateli oraz uczynienia go proporcjonalnym do celów wniosku, nie mają zastosowania.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów.

W rozporządzeniu podstawowym nie przewiduje się innych możliwości.

4) WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

2010/0327 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej[1] („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust.2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej[2], w szczególności jego art. 24 ust.1,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

(1) W następstwie dochodzenia antydumpingowego („pierwotne dochodzenia”) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1629/2004[3], ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elektrod grafitowych objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 pochodzących z Indii („ostateczne środki antydumpingowe”). Środki przyjęły formę cła ad valorem w wysokości 0 %.

(2) W następstwie dochodzenia antysubsydyjnego Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004[4], ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych elektrod grafitowych objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90

---

1 Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.
2 Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.
3 Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 10.
4 Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 4.

pochodzących z Indii („ostateczne środki wyrównawcze”). Środki przyjęły formę cła ad valorem w wysokości 15,7 % z wyjątkiem jednego przedsiębiorstwa, dla którego stawka cła została ustalona na poziomie 7 %.

(3) W następstwie częściowego przeglądu okresowego z urzędu dotyczącego środków wyrównawczych Rada zmieniła, rozporządzeniem (WE) nr 1354/2008[5], rozporządzenie Rady (WE) nr 1628/2004 i rozporządzenie Rady (WE) nr 1629/2004. Ostateczne cła wyrównawcze zostały zmienione na 6,3 % i 7,0 % w odniesieniu do przywozu towarów od konkretnie wskazanych eksporterów, a stawkę cła rezydualnego ustalono na 7,2 %. Ostateczne cła antydumpingowe zostały zmienione na 9,4 % i 0 % w odniesieniu do przywozu towarów od konkretnie wskazanych eksporterów, a stawkę cła rezydualnego ustalono na 8,5 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

(4) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu[6] obowiązujących ostatecznych środków antydumpingowych, Komisja otrzymała w dniu 18 czerwca 2009 r. wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia tych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez trzech producentów unijnych: Graftech International, SGL Carbon GmbH oraz Tokai ERFTCARBON GmbH („wnioskodawcy”) reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 90 %, całkowitej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych.

(5) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

(6) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, Komisja ogłosiła w dniu 17 września 2009 r., na mocy zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*[7], („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

4. Dochodzenia równoległe

(7) Komisja ogłosiła również, na mocy zawiadomienia o wszczęciu opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 17 września 2009 r.[8], wszczęcie dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia ostatecznych środków wyrównawczych zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej[9] („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”).

---

5 Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 24.
6 Dz.U. L 34 z 11.2.2009, s. 11.
7 Dz.U. L 224 z 17.9.2009, s. 20.
8 Dz.U. L 224 z 17.9.2009, s. 24.
9 Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

5. Dochodzenie

5.1. *Okres objęty dochodzeniem*

(8) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym" lub „ODP"). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany").

5.2. *Strony zainteresowane dochodzeniem*

(9) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących, importerów, znanych użytkowników, a także przedstawicieli państwa wywozu, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

(10) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

(11) W związku z dużą liczbą niepowiązanych importerów, uznano za stosowne, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, zbadanie, czy powinna zostać przeprowadzona kontrola wyrywkowa. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądów i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Żaden niepowiązany importer nie wyraził jednak gotowości do współpracy. Kontrola wyrywkowa nie była zatem konieczna.

(12) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych podmiotów, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Otrzymano odpowiedzi od trzech grup producentów unijnych (tj. wnioskodawców), jednego producenta eksportującego i 17 użytkowników. Żaden z importerów nie ujawnił się w trakcie kontroli wyrywkowej; również w toku dochodzenia żaden importer nie dostarczył Komisji jakichkolwiek informacji ani się nie ujawnił.

(13) Tylko jeden z dwóch znanych producentów eksportujących w Indiach, tj. HEG Limited („HEG"), w pełni współpracował w trakcie przeglądu i przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Należy zauważyć w tym względzie, że podczas pierwotnego dochodzenia pełna oficjalna nazwa tego przedsiębiorstwa brzmiała Hindustan Electro Graphite Limited. W późniejszym okresie przedsiębiorstwo zmieniło nazwę na HEG Limited. Drugi producent eksportujący współpracujący w dochodzeniu pierwotnym, tj. Graphite India Limited („GIL"), podjął decyzję o nieprzedkładaniu odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w ramach obecnego przeglądu.

(14) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie przedsiębiorstw następujących zainteresowanych stron:

a) *Producenci unijni*

– SGL Carbon GmbH, Wiesbaden and Meitingen, Niemcy;

– Graftech Switzerland SA, Bussigny, Szwajcaria;

– Graftech Iberica S.L., Ororbia, Hiszpania;

– Tokai ERFTCARBON GmbH, Grevenbroich, Niemcy.

b) *Producenci eksportujący w Indiach*

– HEG Limited, Bhopal.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

(15) Produkt objęty obecnym przeglądem jest tożsamy z produktem objętym dochodzeniem pierwotnym, tzn. są to elektrody grafitowe, w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o pozornym ciężarze właściwym 1,65 g/cm³ lub większym oraz o oporności elektrycznej 6,0 μ.Ω.m lub mniejszej, objęte obecnie kodem CN ex 8545 11 00 oraz złączki stosowane do takich elektrod, objęte obecnie kodem CN ex 8545 90 90, przywożone razem lub osobno i pochodzące z Indii („produkt objęty dochodzeniem").

(16) Dochodzenie potwierdziło, że – podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym – produkt objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producenta eksportującego na krajowym rynku Indii oraz produkty wytwarzane i sprzedawane w UE przez producentów unijnych mają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz takie samo zastosowanie, a zatem stanowią one produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

(17) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zbadano czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

1. Uwagi ogólne

(18) Jeden producent eksportujący w Indiach wyraził gotowość do współpracy. Drugi znany producent eksportujący nie współpracował w toku dochodzenia.

(19) Porównanie wielkości wywozu współpracującego producenta eksportującego z całkowitą wielkością wywozu do Unii z Indii wykazało, że od współpracującego producenta eksportującego pochodziła zdecydowana większość łącznego przywozu do Unii z Indii w ODP. Poziom współpracy został zatem uznany za wysoki.

2. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

2.1. *Wartość normalna*

(20) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego niezależnym klientom przez współpracującego indyjskiego producenta eksportującego była reprezentatywna tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości odpowiadającej jej sprzedaży eksportowej do Unii.

(21) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu podobnego sprzedawane przez przedsiębiorstwo na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Unii. Elementami uwzględnionymi w określaniu rodzajów systemów elektrod grafitowych były (i) sprzedaż systemów ze złączkami lub bez nich, (ii) ich średnica oraz (iii) ich długość.

(22) Współpracujący producent eksportujący stwierdził, że fakt, iż systemy elektrod grafitowych są produkowane z różnych rodzajów koksu (podstawowy surowiec) powinien również zostać uwzględniony podczas ustalania identycznych lub bezpośrednio porównywalnych rodzajów systemów elektrod grafitowych. Potwierdzono, że w procesie produkcyjnym przedsiębiorstwo stosowało dwa różne rodzaje koksu: przywożony koks naftowy o wyższej jakości i zwykły koks pozyskiwany na rynku indyjskim. Ustalono również, że rodzaj wykorzystanego koksu wpływa na koszt produkcji i cenę produktu końcowego.

(23) W związku z powyższym, aby zapewnić rzetelne porównanie, Komisja podzieliła każdy z rodzajów produktu na produkty niskiej i wysokiej jakości do celów obliczenia dumpingu.

(24) Zbadano następnie czy sprzedaż krajowa współpracującego producenta eksportującego była reprezentatywna dla każdego rodzaju produktu, tj. czy sprzedaż krajowa każdego rodzaju produktu stanowiła przynajmniej 5 % wielkości sprzedaży tego samego rodzaju produktu do Unii. W odniesieniu do rodzajów produktu sprzedawanych w reprezentatywnych ilościach, zbadano, czy, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, taka sprzedaż została dokonana w ramach zwykłego obrotu handlowego.

(25) Zbadano również, czy krajowa sprzedaż każdego rodzaju produktu dokonywana w ilościach reprezentatywnych może być uważana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym poprzez ustalenie proporcji rentownej sprzedaży danego rodzaju produktu niezależnym klientom. We wszystkich przypadkach, w których sprzedaż krajowa konkretnego rodzaju produktu była dokonana w wystarczających ilościach i w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została ustalona na podstawie rzeczywistej ceny krajowej, obliczonej jako średnia ważona całej sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu w ODP.

(26) Dla tych rodzajów produktu, w przypadku których sprzedaż krajowa była niereprezentatywna lub nie była prowadzona w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wartość normalna została skonstruowana poprzez dodanie do kosztów wytworzenia wywożonych rodzajów produktu, dostosowanych w odpowiednich przypadkach, odpowiedniej wartości procentowej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i

administracyjnych oraz odpowiedniej marży zysku, na podstawie faktycznych danych dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego przez producenta eksportującego, którego dotyczy dochodzenie, w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 6 pierwsze zdanie rozporządzenia podstawowego.

2.2. *Cena eksportowa*

(27) W związku z faktem, iż cała sprzedaż eksportowa indyjskiego producenta eksportującego do Unii realizowana była bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów, cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen rzeczywiście płaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem.

2.3. *Porównanie*

(28) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i średniej ważonej ceny eksportowej zostało przeprowadzone na podstawie ceny ex-works i na takim samym poziomie handlu. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania między wartością normalną a ceną eksportową, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, uwzględniono różnice w czynnikach, co do których wykazano, że mogą mieć wpływ na ceny i ich porównywalność. W tym celu wprowadzono odpowiednie dostosowania uwzględniające różnice w kosztach transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztach dodatkowych, kosztach finansowych, opłatach bankowych oraz uiszczonych przez wnioskodawcę kwotach ceł antydumpingowych, tam gdzie było to zasadne i zostało poparte dowodami.

(29) Współpracujący indyjski producent eksportujący stwierdził, że w jego przypadku program „paszportowy" uprawnienia celnego (Duty Entitlement Passbook Scheme – DEPBS) jest faktycznie systemem zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji, ponieważ licencje DEPBS są stosowane wyłącznie do zapłaty należności celnych przywozowych za surowce wykorzystane do produkcji systemów elektrod grafitowych. W związku z powyższym koszt należności celnych przywozowych zapłaconych za surowce zostaje zwrócony w przypadku wywozu produktu, co powoduje zmniejszenie ceny eksportowej. Przedsiębiorstwo stwierdziło zatem, że należy wprowadzić dostosowanie względem cen krajowych, ponieważ zwrot należności celnych przywozowych nie ma na nie wpływu. W toku dochodzenia wykazano, że w przeciwieństwie do powyższych stwierdzeń, przedsiębiorstwo stosuje przywożony bez cła surowiec zarówno przy produkcji systemów elektrod grafitowych przeznaczonych na rynek eksportowy jak i przy produkcji przeznaczonej na rynek krajowy. W związku z powyższym DEPBS nie ma wpływu na różnicę cen produktów sprzedawanych na rynku krajowym i eksportowym, a wprowadzenie dostosowania nie jest uzasadnione.

2.4. *Margines dumpingu*

(30) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartość normalną ze względu na rodzaj porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem. Na podstawie powyższej metodyki margines dumpingu ustalony dla współpracującego producenta eksportującego wynosi 11-12 %.

(31) W swoich uwagach dotyczących ujawnionych istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie obowiązujących środków („ujawnienie ostatecznych ustaleń”), wskazane przedsiębiorstwo stwierdziło, że obliczenie marginesu dumpingu na podstawie 4 z 12 miesięcy ODP było odejściem od metodyki zastosowanej w dochodzeniu pierwotnym, w którym uwzględniono wszystkie 12 miesięcy okresu objętego dochodzeniem. Przedsiębiorstwo to utrzymywało, że zastosowana metodyka obliczeń zwiększyła margines dumpingu.

(32) Przypomina się, że obliczenie dumpingu na podstawie 4 miesięcy ODP jest zgodne z metodyką zazwyczaj stosowaną przez Komisję w przeglądach wygaśnięcia, gdzie należy ustalić, czy dumping wciąż występuje lub czy istnieje prawdopodobieństwo jego ponownego wystąpienia. W związku z przeprowadzeniem dochodzenia na miejscu, dopilnowano, by 4 miesiące były reprezentatywne dla całego 12 miesięcznego okresu. Dokonano tego poprzez porównanie kosztów i cen z 4 miesięcznego okresu z danymi za pozostałe 8 miesięcy. Ponadto wybrane 4 miesiące były ostatnimi miesiącami każdego kwartału, a zatem były one równomiernie rozłożone w całym 12 miesięcznym okresie. Komisja nie zgadza się zatem z twierdzeniem, że zastosowana metodyka wpływa na ostateczne wnioski dotyczące istnienia dumpingu w ODP, ani też, że metodyka ta prowadzi do zwiększenia marginesu dumpingu.

(33) Z uwagi na brak współpracy drugiego znanego indyjskiego producenta eksportującego nie można było obliczyć dla niego marginesu dumpingu. Jednak zgodnie z wnioskiem o przegląd wywóz towarów do Unii przez to przedsiębiorstwo również odbywał się po cenach dumpingowych. Zważywszy, że większość wywozu z Indii dotyczy współpracującego indyjskiego producenta eksportującego, w odniesieniu do którego stwierdzono dumping, a średnia cena produktu objętego postępowaniem przywożonego z Indii, zgodnie z danymi Eurostatu, jest niższa od średniej ceny eksportowej współpracującego przedsiębiorstwa, istnienie dumpingu na poziomie ogólnokrajowym zostaje potwierdzone.

3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków

(34) W nawiązaniu do analizy występowania dumpingu w ODP zbadano również prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu. Mając na uwadze, że tylko jeden indyjski producent eksportujący współpracował w obecnym dochodzeniu, poniższe wnioski opierają się na danych od jedynego współpracującego przedsiębiorstwa, a także na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, w szczególności na danych z Eurostatu oraz z wniosku o przegląd.

(35) W tym zakresie przeanalizowano następujące elementy: wolne moce produkcyjne indyjskich producentów eksportujących; atrakcyjność rynku unijnego dla producentów indyjskich oraz ceny eksportowe stosowane wobec państw trzecich.

3.1. Wolne moce produkcyjne eksporterów

(36) W odniesieniu do współpracującego indyjskiego producenta eksportującego w toku dochodzenia wykazano, że dysponuje on wolnymi mocami produkcyjnymi. Ponadto wymienione przedsiębiorstwo publicznie oświadczyło, że planuje zwiększyć posiadane moce produkcyjne. Należy także podkreślić, że przedsiębiorstwo jest ukierunkowane na wywóz, większość jego obrotów w ODP wiązało się ze sprzedażą

eksportową, a Unia, pomimo obowiązujących środków, jest nadal ważnym rynkiem eksportowym.

(37) W odniesieniu do drugiego producenta indyjskiego, zgodnie z wnioskiem o przegląd wskazane przedsiębiorstwo znacząco zwiększyło swoje moce produkcyjne od czasu wprowadzenia środków i planuje dalsze powiększenie tych mocy. Dlatego też nie można wykluczyć, że przynajmniej część produkcji wynikającej ze zwiększonych mocy zostanie skierowana na rynek unijny w przypadku braku środków.

3.2. Atrakcyjność rynku unijnego

(38) Atrakcyjność rynku unijnego można zobrazować faktem, że nałożenie ceł antydumpingowych i wyrównawczych nie powstrzymało napływu wywozu z Indii. Przeciwnie, w trzech ostatnich latach indyjscy eksporterzy ponad dwukrotnie zwiększyli wywóz, a ich udział w rynku unijnym wzrósł ponad trzykrotnie. Należy także podkreślić, że w wymienionym okresie poziom cen na rynku unijnym wzrósł o 40 %.

3.3. *Ceny eksportowe stosowane wobec państw trzecich*

(39) W zakresie wywozu do państw trzecich, w toku dochodzenia wykazano, że w ODP poziom cen eksportowych ex-works stosowanych przez przedsiębiorstwo współpracujące był niższy od poziomu cen eksportowych stosowanych wobec Unii, które określono jako dumpingowe. Można zatem spodziewać się, że w przypadku braku środków współpracujący producent eksportujący przesunie przynajmniej część swojego wywozu do Unii, mając na uwadze atrakcyjność tego rynku.

3.4. *Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu*

(40) W świetle powyższych ustaleń można uznać, że wywóz z Indii w dalszym ciągu dokonywany jest po cenach dumpingowych i że zachodzi prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu na rynku unijnym w przypadku uchylenia obowiązujących środków antydumpingowych. Istotnie, mając na uwadze istniejące wolne moce produkcyjne w Indiach oraz atrakcyjność rynku unijnego, istnieją bodźce dla indyjskich producentów eksportujących do zwiększenia wywozu na rynek unijny po cenach dumpingowych, przynajmniej w zakresie, w jakim odnosi się to do współpracującego producenta eksportującego.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

1. Produkcja unijna

(41) W Unii produkt podobny wytwarzany jest przez pięć przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, których produkcja stanowi łączną produkcję unijną produktu podobnego w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. Przemysł unijny

(42) Dwie spośród pięciu grup przedsiębiorstw nie poparły wniosku i nie współpracowały w toku dochodzenia przeglądowego poprzez udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Następujące trzy grupy producentów złożyły wniosek i wyraziły

zgodę na współpracę: Graftech International, SGL Carbon GmbH oraz Tokai ERFTCARBON GmbH.

(43) Wymienione trzy grupy producentów odpowiadają za większą część łącznej produkcji unijnej produktu podobnego, ponieważ reprezentują ponad 90 % łącznej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych, jak wskazano powyżej w motywie (4). Z tego względu zostaną oni uznani za przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz będą dalej zwani „przemysłem unijnym".

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Uwaga wstępna

(44) Zważywszy, że tylko jeden indyjski producent eksportujący produkt objęty postępowaniem współpracował w obecnym dochodzeniu, informacje odnoszące się do przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii Europejskiej i pochodzącego z Indii nie są podane w formie dokładnych danych liczbowych w celu zachowania poufności zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.

(45) Sytuacja przemysłu elektrod grafitowych jest blisko powiązana z sytuacją sektora stalowego ponieważ elektrody grafitowe są głównie wykorzystywane w przemyśle stali elektrotechnicznej. W tym kontekście należy odnotować, że w 2007 r. i podczas pierwszych trzech kwartałów 2008 r. na rynku panowały bardzo korzystne warunki w odniesieniu do sektora stalowego i w konsekwencji również dla przemysłu elektrod grafitowych.

(46) Należy podkreślić, że wielkość sprzedaży elektrod grafitowych podążała mniej więcej za trendem wielkości produkcji stali. Kontrakty na dostawę elektrod grafitowych, obejmujące ceny i ilości, są jednak zazwyczaj negocjowane dla okresów wynoszących 6-12 miesięcy. Istnieje zatem pewien odstęp w czasie między zmianami wielkości sprzedaży spowodowanymi zmianami popytu i wynikającym z tego wpływem na ceny.

2. Konsumpcja na rynku unijnym

(47) Konsumpcja w Unii została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym, oszacowania wielkości sprzedaży innych producentów unijnych na rynku unijnym, danych Eurostatu dotyczących przywozu oraz danych zgromadzonych na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym[10], niektóre rodzaje przywozu zostały pominięte, ponieważ na podstawie dostępnych informacji okazało się, że nie dotyczyły produktu objętego dochodzeniem.

(48) Między 2006 r. i ODP konsumpcja w Unii zmniejszyła się o prawie 25 %, a główny spadek nastąpił między 2008 r. i ODP. Należy zauważyć, że z uwagi na bardzo sprzyjające warunki rynkowe na początku okresu badanego konsumpcja w Unii była bardzo wysoka i wzrosła o 30 % między okresem objętym pierwotnym dochodzeniem i 2006 r.

[10] Zob. motyw (88) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1009/2004 (Dz.U. L 183 z 20.5.2004, s. 61).

Tabela 1

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Łączna konsumpcja UE (tony)	170 035	171 371	169 744	128 437
Indeks (2006 = 100)	*100*	*101*	*100*	*76*

3. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z Indii

(49) Wielkość przywozu pochodzącego z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie") wzrosła o 143 punkty procentowe w okresie badanym i osiągnęła poziom 5000-7000 ton w ODP. Udział przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w rynku wzrósł ponad trzykrotnie między 2006 r. i ODP i osiągnął poziom około 5 %. Udział w rynku wciąż powiększał się w ODP, niezależnie od znaczącego spadku popytu. Ceny importowe stosowane przez państwo, którego dotyczy postępowanie, wzrosły o 52 % w okresie badanym i podążały za tym samym trendem co ceny przemysłu unijnego, lecz pozostały na niższym poziomie od cen przemysłu unijnego. Dane z tabeli 2 nie są precyzyjnymi danymi liczbowymi z uwagi na wymóg poufności, ponieważ istnieje tylko dwóch znanych producentów eksportujących w Indiach.

Tabela 2

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (tony) *	2 000 do 3 000	3 000 do 4 000	7 000 do 9 000	5 000 do 7 000
Indeks (2006 = 100)	*100*	*123*	*318*	*243*
Udział przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w rynku *	Około 1,5 %	Około 2 %	Około 5 %	Około 5 %
Ceny importowe stosowane przez państwo, którego dotyczy postępowanie (EUR/t) *	Około 2 000	Około 2 600	Około 3000	Około 3 200
Indeks (2006 = 100)	*100*	*133*	*145*	*152*

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

(50) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki gospodarcze i wskaźniki, które wywierają wpływ na przemysł unijny.

4.1. *Produkcja*

(51) W ODP produkcja zmniejszyła się o 29 % w porównaniu z 2006 r. Produkcja przemysłu unijnego najpierw wzrosła o 2 % w 2007 r. w porównaniu z 2006 r., a następnie znacząco zmniejszyła się, zwłaszcza w ODP.

Tabela 3

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Produkcja (w tonach)	272 468	278 701	261 690	192 714
Indeks (2006 = 100)	*100*	*102*	*96*	*71*

4.2. *Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*

(52) Między 2006 r. a ODP moce produkcyjne zmalały bardzo nieznacznie (o 2 %). Zważywszy, że produkcja również zmniejszyła się w 2008 r. i w szczególności w ODP, wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 25 punktów procentowych między 2006 r. i ODP.

Tabela 4

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Moce produkcyjne (w tonach)	298 500	292 250	291 500	293 500
Indeks (2006 = 100)	*100*	*98*	*98*	*98*
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	91 %	95 %	90 %	66 %
Indeks (2006 = 100)	*100*	*104*	*98*	*72*

4.3. *Zapasy*

(53) Stan zapasów przemysłu unijnego na koniec okresu sprawozdawczego utrzymywał się na stałym poziomie w 2007 r. w porównaniu z 2006 r. i zmniejszył się o 10 % w 2008 r. W ODP poziom zapasów wzrósł nieznacznie, lecz był o 5 % niższy niż w 2006 r.

Tabela 5

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	21 407	21 436	19 236	20 328
Indeks (2006 = 100)	*100*	*100*	*90*	*95*

4.4. *Wielkość sprzedaży*

(54) W okresie badanym sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym do niepowiązanych klientów zmniejszyła się o 39 %. Na początku okresu badanego jej poziom był bardzo wysoki ze względu na wzrost o niemal 70 % w porównaniu do okresu objętego pierwotnym dochodzeniem. Wielkość sprzedaży nieznacznie zmalała w 2007 r. i 2008 r., pozostając jednak na stosunkowo wysokim poziomie (w 2008 r. była ona o 47 % wyższa niż w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem). Poziom sprzedaży znacząco jednak obniżył się między 2008 r. a ODP (o prawie jedną trzecią).

Tabela 6

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Wielkość sprzedaży UE niepowiązanym klientom (w tonach)	143 832	139 491	124 463	88 224
Indeks (2006 = 100)	*100*	*97*	*87*	*61*

4.5. *Udział w rynku*

(55) Udział przemysłu unijnego w rynku między 2006 r. a ODP stopniowo zmniejszył się o niemal 16 punktów procentowych (z 84,6 % do 68,7 %).

Tabela 7

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Udział w rynku przemysłu unijnego	84,6 %	81,4 %	73,3 %	68,7 %
Indeks (2006 = 100)	*100*	*96*	*87*	*81*

4.6. *Wzrost*

(56) W okresie między 2006 r. a ODP konsumpcja unijna spadła niemal o 25 %. Przemysł unijny utracił prawie 16 punktów procentowych udziału w rynku, podczas gdy udział przywozu produktu objętego postępowaniem w rynku zwiększył się o 3,4 punkta procentowego.

4.7. *Zatrudnienie*

(57) Poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym spadł o 7 % między 2006 r. a ODP.

Tabela 8

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Zatrudnienie związane z produktem objętym postępowaniem (liczba zatrudnionych)	1 942	1 848	1 799	1 804
Indeks (2006 = 100)	*100*	*95*	*93*	*93*

4.8. *Wydajność*

(58) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako produkcja przypadająca na jednego pracownika w ujęciu rocznym, zmniejszyła się między 2006 r. a ODP o 24 %. W 2007 r. i 2008 r. wydajność lekko zwiększyła się, po czym w ODP spadła o niemal 25 %.

Tabela 9

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	140	151	146	107
Indeks (2006 = 100)	*100*	*107*	*104*	*76*

4.9. *Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe*

(59) Jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu unijnego wykazują pozytywną tendencję, zwiększając się o 40 % w okresie badanym. Jest to wynikiem: (i) ogólnego poziomu cen na rynku, (ii) koniecznością pokrycia zwiększających się kosztów produkcji, oraz (iii) sposobem konstruowania cen określonych w kontraktach na dostawę.

(60) W 2007 r. i 2008 r., w kontekście ogólnego wzrostu cen rynkowych i ze względu na stale wysoki popyt na elektrody grafitowe, przemysł unijny miał możliwość podniesienia cen. Istniejący popyt jest wynikiem bardzo korzystnych warunków rynkowych, które panowały w sektorze stalowym w okresie do trzeciego kwartału 2008 r., jak wspomniano w motywie (45).

(61) Ceny wzrastały w 2007 r. i 2008 r. także w związku z rosnącymi kosztami produkcji, a w szczególności cenami surowców. W okresie od 2006 r. do 2008 r. koszty wzrosły o 23 %. Przemysł unijny mógł pokryć ten wzrost w znacznym stopniu zwiększając swoje ceny (+33 %).

(62) W ODP wzrost cen był wolniejszy (+5 %). Brak spadku cen w okresie zmniejszającego się popytu wynika ze sposobu w jaki kontrakty na dostawę są zawierane na rynku oraz z faktu, że większość kontraktów na dostawę w 2009 r. została zawarta w 2008 r. Jak wskazano w motywie (46) wielkość sprzedaży elektrod grafitowych zmienia się analogicznie do wielkości produkcji stali. Negocjowanie

kontraktów na dostawę elektrod grafitowych trwające od 6 do 12 miesięcy może prowadzić do odsunięcia w czasie wpływu zmian popytu (jego wzrostu lub zmniejszenia się) na ceny. Kontrakty negocjowane są w oparciu o przewidywaną wielkość sprzedaży, która może być inna niż jej rzeczywisty poziom, w wyniku czego tendencje cenowe w danym okresie mogą nie odzwierciedlać tendencji wielkości sprzedaży w tym samym okresie. Miało to miejsce w ODP, kiedy to zmniejszył się poziom sprzedaży ale utrzymał się wysoki poziom cen gdyż większość kontraktów na dostawę w 2009 r. została zawarta w 2008 r., a ponadto niektóre dostawy przewidziane na 2008 r. zostały przesunięte na rok 2009. Wzrost cen w ODP, który wyniósł 5 %, nie był jednak wystarczający, aby pokryć wzrost kosztów (+13 %), jak miało to miejsce w poprzednim okresie. Na okres po ODP ceny zostały renegocjowane na niższych poziomach.

(63) Jak wyjaśniono w motywie (49), ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, zmieniały się w podobny sposób jak ceny przemysłu unijnego, pozostając jednak na znacznie niższym poziomie.

Tabela 10

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Cena jednostkowa stosowana na rynku UE (EUR/tona)	2 569	3 103	3 428	3 585
Indeks (2006 = 100)	*100*	*121*	*133*	*140*

4.10. *Wynagrodzenia*

(64) Między 2006 r. a ODP średnie wynagrodzenie na pracownika zwiększyło się o 15 %.

Tabela 11

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (w tys. EUR)	52	56	61	60
Indeks (2006 = 100)	*100*	*108*	*118*	*115*

4.11. *Inwestycje*

(65) Między 2006 r. a ODP roczny napływ inwestycji przemysłu unijnego w produkt objęty postępowaniem zwiększył się o 37 %. W ODP poziom inwestycji zmniejszył się jednak w porównaniu z 2008 r. o 14 %.

Tabela 12

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Inwestycje netto (EUR)	30 111 801	45 383 433	47 980 973	41 152 458
Indeks (2006 = 100)	*100*	*151*	*159*	*137*

4.12. *Rentowność i zwrot z inwestycji*

(66) Pomimo wzrostu kosztów o 40 % w okresie badanym, przemysłowi unijnemu udało się w jeszcze większym stopniu podnieść ceny w latach 2006 – 2007. Doprowadziło to do wzrostu zysku z 19 % w 2006 r. do 26 % w 2007 r. W okresie od 2007 do 2008 r.

ceny i koszty wzrosły w tym samym stopniu, a margines przemysłu unijnego pozostał zatem na tym samym poziomie co w 2007 r. Następnie zysk ponownie zmniejszył się w ODP do poziomu 19 % ze względu na niższe wykorzystanie mocy produkcyjnych i wyższe ceny surowców. W 2009 r. zyski jeszcze bardziej zmniejszyły się gdyż przemysł unijny musiał obniżyć swoje ceny dostosowując je do ogólnego obniżenia cen sprzedaży na rynku elektrod grafitowych wywołanego zmniejszonym popytem ze strony sektora stalowego.

(67) Zwrot z inwestycji („ROI") wzrósł z poziomu 71 % w 2006 r. do 103 % w 2007 r. W 2008 r. osiągnął on poziom 119 %, a w ODP obniżył się do 77 %. Ogółem zwrot z inwestycji wzrósł w okresie od 2006 r. do ODP o 6 punktów procentowych.

Tabela 13

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Zysk netto sprzedaży niepowiązanym klientom w UE (% sprzedaży netto)	19 %	26 %	25 %	19 %
ROI (zysk netto w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji)	71 %	103 %	119 %	77 %

4.13. *Przepływ środków pieniężnych i zdolność do pozyskania kapitału*

(68) Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej wzrosły w okresie od 2006 r. do 2007 r. Wzrost ten trwał nadal w 2008 r., po czym zmniejszył się w ODP. Ogólnie biorąc przepływy pieniężne były w ODP o 28 % wyższe niż w okresie badanym.

(69) Nie było oznak trudności w pozyskiwaniu kapitału przez przemysł unijny, głównie z uwagi na fakt, że część producentów należy do większych grup przedsiębiorstw.

Tabela 14

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Przepływy środków pieniężnych (EUR)	109 819 535	159 244 026	196 792 707	140 840 498
Indeks (2006 = 100)	*100*	*145*	*179*	*128*

4.14. *Wielkość marginesu dumpingu*

(70) Z uwagi na skalę, udział w rynku i ceny przywozu z Indii wpływ rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł unijny nie może być uważany za nieistotny.

4.15. *Poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu i po dumpingu*

(71) Analizowane powyżej wskaźniki wskazują na poprawę sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu unijnego w następstwie wprowadzenia w 2004 r. ostatecznych środków wyrównawczych i antydumpingowych. Przemysł unijny korzystał z wyższych cen i zysków w szczególności w okresie od 2006 r. do 2008 r. Było to związane z bardzo pozytywnymi warunkami rynkowymi, które pozwoliły na utrzymanie wysokiego poziomu cen i zysków, mimo iż, jak wyjaśniono w motywie (55), udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszał się. Niemniej w tym samym okresie i pomimo stosowanych środków udział przywozu indyjskiego w rynku zwiększył się, a indyjskie produkty przywożone były po niższych cenach niż ceny przemysłu unijnego. Już w ODP zyski przemysłu unijnego zaczęły się zmniejszać a jeszcze bardziej obniżyły się w 2009 r. ze względu na wyższe koszty i ograniczony wzrost cen.

5. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych i innych czynników

5.1. *Wpływ przywozu po cenach dumpingowych*

(72) Pomimo wzrostu konsumpcji w Unii Europejskiej w badanym okresie wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, zwiększyła się ponad dwukrotnie, a jego udział w rynku wzrósł ponad trzykrotnie (zob. motyw (49)). Nie uwzględniając ceł wyrównawczych i antydumpingowych, należy uznać, że przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował w ODP podcięcie cen przemysłu unijnego, choć jedynie o mniej niż 2 %.

5.2. *Wpływ kryzysu gospodarczego*

(73) Ze względu na bardzo korzystne warunki gospodarcze panujące w sektorze stalowym i powiązanych branżach, w tym w branży elektrod grafitowych, w 2007 r. i w trzech pierwszych kwartałach 2008 r., w momencie wybuchu kryzysu gospodarczego w końcu 2008 r. przemysł unijny znajdował się w stosunkowo dobrej sytuacji gospodarczej. Negocjowanie kontraktów na dostawę elektrod grafitowych, trwające zwykle od 6 do 12 miesięcy, powoduje odsunięcie w czasie wpływu zmian popytu (jego wzrostu lub zmniejszenia się) na ceny. Ponieważ umowy odnoszące się do ODP negocjowane były w momencie gdy niemożliwe było przewidzenie konsekwencji kryzysu gospodarczego, kryzys wpłynął głównie na ilość zamówień w ODP, a jakikolwiek wpływ na ceny odczuwalny byłby przez przemysł unijny z opóźnieniem. W tym kontekście należy zauważyć, że sytuacja przemysłu unijnego w niektórych aspektach pogorszyła się, nawet w okresie gdy panowały korzystne warunki gospodarcze, co wyraziło się poprzez utratę udziału w rynku na rzecz przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie. Fakt, że pogorszenie to nie spowodowało większych negatywnych skutków wiąże się częściowo z wysokim popytem w latach 2007-2008, który pozwolił przemysłowi unijnemu na utrzymanie wysokiego poziomu produkcji i sprzedaży, a częściowo z faktem, że podczas gdy wielkości te spadły w ODP, ceny mogły być utrzymane ze względu na opisane wyżej odsunięcie w czasie.

5.3. *Przywóz z innych państw*

(74) Ze względu na fakt, że dane udostępniane przez Eurostat na poziomie kodu CN obejmują także produkty inne niż produkt objęty dochodzeniem, poniższa analiza przeprowadzona została na podstawie danych dotyczących przywozu na poziomie kodu TARIC, uzupełnionych informacjami uzyskanymi z danych zgromadzonych zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Część przywozu nie została uwzględniona ponieważ na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że obejmował on produkty inne niż produkt objęty dochodzeniem.

(75) Oszacowano, że przywóz z innych państw trzecich wzrósł o 63 %, z około 11 000 ton w 2006 r. do około 18 500 ton w ODP. Całkowity udział w rynku przywozu z tych państw zwiększył się z 6,6 % w 2006 r. do 14,4 % w ODP. Średnia cena przywozu z innych państw trzecich wzrosła między 2006 r. a ODP o 42 %. Największa część przywozu pochodzi z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Rosji, Japonii i Meksyku, które są jedynymi państwami posiadającymi w ODP indywidualny udział w rynku wyższy niż 1 %. Przywóz z tych państw będzie analizowany w kolejnych motywach. Łączny udział w rynku przywozu z dziewięciu innych państw sytuuje się na poziomie jedynie około 2 % i nie będzie analizowany.

(76) Udział w rynku przywozu z Chin wzrósł w okresie badanym o 2,4 punktu procentowego (z 0,2 % do 2,6 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach niższych od cen przemysłu unijnego i przywozu z Indii.

(77) Udział w rynku przywozu z Rosji wzrósł w okresie badanym o 4,2 punktu procentowego (z 1,9 % do 6,1 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach nieco niższych niż ceny przemysłu unijnego, ale wyższych niż ceny przywozu z Indii

(78) Udział w rynku przywozu z Japonii zmniejszył się w okresie badanym o 0,4 punktu procentowego (z 2,0 % do 1,6 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach podobnych lub wyższych niż ceny przemysłu unijnego i ceny przywozu z Indii.

(79) Udział w rynku przywozu z Meksyku wzrósł w okresie badanym o 1 punkt procentowy (z 0,9 % do 1,9 %). Dostępne informacje wskazują, że przywóz ten prowadzony był po cenach wyższych niż ceny przemysłu unijnego i ceny przywozu z Indii

(80) Podsumowując, nie można wykluczyć, że rozwój przywozu z ChRL i Rosji mógł w pewnym stopniu przyczynić się do zmniejszenia udziału w rynku przemysłu unijnego. Niemniej jednak, uwzględniając ogólny charakter danych dostępnych w statystykach dotyczących przywozu, które nie pozwalają na przeprowadzenie porównania cen według rodzaju produktu – jak miało to miejsce w przypadku Indii dzięki szczegółowym informacjom przekazanym przez producenta eksportującego – wpływ przywozu z ChRL i Rosji nie może zostać stwierdzony z całą pewnością.

Tabela 15

	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Wielkość przywozu z innych państw (w tonach)	11289	11243	19158	18443
Indeks (2006 = 100)	*100*	*100*	*170*	*163*
Udział w rynku przywozu z innych państw	6,6 %	6,6 %	11,3 %	14,4 %
Ceny importowe stosowane przez inne państwa (EUR/tona)	2467	3020	3403	3508
Indeks (2006 = 100)	*100*	*122*	*138*	*142*
	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Wielkość przywozu z ChRL (tony)	421	659	2828	3380
Indeks (2006 = 100)	*100*	*157*	*672*	*804*
Udział w rynku przywozu z ChRL	0,2 %	0,4 %	1,7 %	2,6 %
Ceny przywozu z ChRL (EUR/tona)	1983	2272	2818	2969
Indeks (2006 = 100)	*100*	*115*	*142*	*150*
	2006	**2007**	**2008**	**ODP**

Wielkość przywozu z Rosji (w tonach)	3196	2887	8441	7821
Indeks (2006 = 100)	*100*	*90*	*264*	*245*
Udział w rynku przywozu z Rosji	1,9 %	1,7 %	5,0 %	6,1 %
Ceny przywozu z Rosji (EUR/tona)	2379	2969	3323	3447
Indeks (2006 = 100)	*100*	*125*	*140*	*145*
	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Wielkość przywozu z Japonii (tony)	3391	2223	3731	2090
Indeks (2006 = 100)	*100*	*66*	*110*	*62*
Udział w rynku przywozu z Japonii	2,0 %	1,3 %	2,2 %	1,6 %
Ceny przywozu z Japonii (EUR/tona)	2.566	3.131	3.474	3.590
Indeks (2006 = 100)	*100*	*122*	*135*	*140*
	2006	**2007**	**2008**	**ODP**
Wielkość przywozu z Meksyku (tony)	1478	2187	2115	2465
Indeks (2006 = 100)	*100*	*148*	*143*	*167*
Udział w rynku przywozu z Meksyku	0,9 %	1,3 %	1,2 %	1,9 %
Cena przywozu z Meksyku (w EUR/tona)	2634	3629	4510	4554
Indeks (2006 = 100)	*100*	*138*	*171*	*173*

6. Wniosek

(81) Jak przedstawiono w motywie (49), wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrosła więcej niż dwukrotnie w okresie od 2006 r. do ODP. Biorąc pod uwagę fakt, że konsumpcja spadła w tym samym czasie o niemal 25 %, nastąpił gwałtowny wzrost udziału w rynku eksporterów indyjskich – z około 1,5 % w 2006 r. do około 5 % w ODP. Mimo iż indyjskie ceny eksportowe w wywozie do Unii znacząco wzrosły w okresie badanym w wyniku ogólnie wysokich cen rynkowych, nadal powodowały one podcięcie cen przemysłu unijnego.

(82) W okresie między 2006 r. i ODP, i pomimo wprowadzenia środków wyrównawczych i antydumpingowych wiele ważnych wskaźników wskazywało na niekorzystne zmiany: wielkości produkcji i sprzedaży zmniejszyły się odpowiednio o 29 % i 39 %, wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 28 % i towarzyszyło jej zmniejszenie zatrudnienia i wydajności. Mimo iż część tych niekorzystnych zjawisk może zostać wyjaśniona gwałtownym spadkiem konsumpcji, która w okresie badanym zmniejszyła się o niemal 25 %, znaczne zmniejszenie udziału w rynku przemysłu unijnego (o 15,9 punktu procentowego w okresie od 2006 r. do ODP) należy interpretować także w świetle stałego wzrostu udziału w rynku przywozu z Indii.

(83) Stosunkowo wysoki poziom zysków w ODP wynika przede wszystkim z nadal wysokiego poziomu cen, utrzymującego się z powodów wyjaśnionych w motywie (62). Podsumowując, ogólna sytuacja przemysłu unijnego pogorszyła się w okresie badanym i w końcu ODP przemysł unijny pomimo stosunkowo wysokiego poziomu zysku znajdował się w trudnej sytuacji, a jego wysiłki na rzecz utrzymania wielkości sprzedaży i wystarczającego poziomu cen w sytuacji słabnącego popytu były poddane szkodliwemu działaniu coraz większego indyjskiego przywozu po cenach dumpingowych.

F. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUOWANIA I PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Uwagi wstępne

(84) Jak przedstawiono powyżej, zastosowanie środków antydumpingowych pozwoliło przemysłowi unijnemu na poprawę sytuacji jedynie w pewnym zakresie. Kiedy jednak w ODP zanikł wysoki poziom konsumpcji w Unii, obserwowany przez większość okresu badanego, sytuacja przemysłu unijnego, nadal narażonego na szkodliwy wpływ przywozu z Indii po cenach dumpingowych, okazała się podatna na zagrożenie i niestabilna. W końcu ODP słaba była w szczególności zdolność Unii do pokrywania zwiększonych kosztów.

2. Związek pomiędzy wielkością wywozu i cenami eksportowymi przy wywozie do państw trzecich a wielkością wywozu i cenami eksportowymi przy wywozie do Unii

(85) Ustalono, że średnia cena eksportowa indyjskiej sprzedaży do krajów niebędących członkami UE była niższa niż średnia cena eksportowa do Unii, a także niższa niż ceny na rynku krajowym. Eksporterzy z Indii sprzedawali do krajów niebędących członkami UE znaczne ilości, stanowiące większość ich całkowitej sprzedaży eksportowej. Dlatego też uznano, że w przypadku wygaśnięcia środków eksporterzy z Indii mieliby motywację do przekierowania znacznej części wywozu kierowanego do innych państw trzecich na atrakcyjniejszy rynek unijny, z zastosowaniem cen, które nawet jeżeli byłyby wyższe niż w przypadku wywozu do państw trzecich, kształtowałyby się prawdopodobnie w dalszym ciągu wyraźnie poniżej aktualnych poziomów cen eksportowych do Unii.

3. Niewykorzystane moce produkcyjne i zapasy na rynku indyjskim

(86) Współpracujący producent indyjski posiada znaczne niewykorzystane moce produkcyjne i planuje zwiększyć je w latach 2010-2011. Istnieje zatem potencjał znacznego zwiększenia wielkości wywozu do UE, w szczególności z uwagi na brak wskazań, aby rynki państw trzecich lub rynek krajowy były w stanie przyjąć jakąkolwiek dodatkową produkcję.

(87) W swoich uwagach dotyczących ujawnionych ustaleń, indyjski producent współpracujący stwierdził, że jego wolne moce wynikały przede wszystkim z kryzysu gospodarczego i związanego z nim spadku popytu. Istnienie znacznej części wolnych mocy można jednak wyjaśnić tym, że przedsiębiorstwo istotnie zwiększyło swoje moce między 2006 r. i ODP. Ponadto należy odnotować, że przedsiębiorstwo zaplanowało dodatkowe zwiększenie mocy produkcyjnych. Co więcej, należy także wskazać, że istnieje inny indyjski producent, który nie współpracował, posiadane

przez niego moce produkcyjne oraz poziom ich wykorzystania są podobne i ogłosił on ostatnio bardzo znaczący wzrost mocy produkcyjnych.

4. Wniosek

(88) Producenci w państwie, którego dotyczy postępowanie, posiadają zatem potencjał umożliwiający im zwiększenie lub przekierowanie wywozu na rynek UE. Ponadto ceny stosowane w indyjskim wywozie do państw trzecich są niższe niż ceny wywozu do UE. W dochodzeniu, na podstawie porównywalnych rodzajów produktu wykazano, że współpracujący producent eksportujący sprzedaje produkt objęty postępowaniem po cenach niższych niż ceny przemysłu unijnego. Ceny te najprawdopodobniej jeszcze bardziej zmniejszyłyby się, osiągając poziom niższych cen stosowanych w odniesieniu do reszty świata. Taka strategia cenowa, wraz ze zdolnością eksporterów z państwa, którego dotyczy postępowanie, do dostarczania znacznych ilości produktu objętego postępowaniem na rynek UE, miałaby najprawdopodobniej negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego.

(89) Jak wykazano powyżej, sytuacja przemysłu unijnego jest nadal podatna na zagrożenie i niestabilna. Prawdopodobne jest, że gdyby przemysł unijny został narażony na zwiększony przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, po cenach dumpingowych, spowodowałoby to spadek sprzedaży, udziału w rynku, cen sprzedaży, a w konsekwencji również pogorszenie sytuacji finansowej, do poziomów ustalonych w dochodzeniu pierwotnym. Na tej podstawie uznaje się, że zniesienie środków spowodowałoby z wszelkim prawdopodobieństwem pogorszenie już teraz trudnej sytuacji i ponowne wystąpienie poważnych szkód dla przemysłu unijnego.

G. INTERES UNII

1. Wprowadzenie

(90) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesowi Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie analizy wszystkich zaangażowanych interesów, tj. interesu przemysłu unijnego, importerów oraz użytkowników produktu objętego postępowaniem.

(91) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesom Unii. Również fakt, że obecne dochodzenie to przegląd, a więc obejmuje ono analizę sytuacji, w której środki antydumpingowe już zastosowano, umożliwia ocenę jakiegokolwiek niekorzystnego wpływu aktualnie obowiązujących środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

(92) Na tej podstawie zbadano, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę, istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii.

2. Interes przemysłu unijnego

(93) Przemysł unijny udowodnił, iż jest przemysłem strukturalnie rentownym. Zostało to potwierdzone pozytywnym rozwojem sytuacji gospodarczej przemysłu

zaobserwowanym po wprowadzeniu środków antydumpingowych w 2004 r. W szczególności zwiększenie rentowności przemysłu unijnego w kilkuletnim okresie poprzedzającym ODP wyraźnie kontrastuje z sytuacją, która miała miejsce przed wprowadzeniem środków. W badanym okresie przemysł unijny systematycznie tracił jednak udział w rynku, podczas gdy przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, znacznie zwiększył swój udział w rynku. Gdyby środki nie zostały wprowadzone przemysł unijny bez wątpienia znajdowałby się w jeszcze trudniejszej sytuacji.

3. Interes importerów / użytkowników produktu objętego postępowaniem

(94) Żaden z dziewięciu niepowiązanych importerów, z którymi nawiązano kontakt, nie wykazał chęci współpracy.

(95) Zgłosiło się siedemnastu użytkowników produktu objętego postępowaniem, którzy przedłożyli odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Większość użytkowników od wielu lat nie wykorzystywała elektrod grafitowych pochodzących z Indii i tym samym są oni neutralni w odniesieniu do ewentualnego dalszego stosowania środków. Sześciu użytkowników natomiast, przynajmniej w pewnym stopniu, wykorzystuje indyjskie elektrody. Czterech użytkowników twierdziło, że dalsze stosowanie środków negatywnie wpłynie na konkurencję. Jedno stowarzyszenie (Eurofer) zdecydowanie sprzeciwiło się dalszemu stosowaniu środków i stwierdziło, że jego wynikiem byłoby wycofanie się znacznej liczby indyjskich eksporterów z rynku UE. Wymienione stowarzyszenie twierdzi, że dalsze stosowanie środków powstrzymywałoby producentów stali przed poszukiwaniem alternatywnych źródeł zaopatrzenia oraz umożliwiłoby przemysłowi unijnemu utrzymywanie dominującej, niemal duopolistycznej, pozycji. Z rozwoju przywozu z Indii po wprowadzeniu środków jasno wynika jednak, że masowe wycofanie się importerów nie miało miejsca, wręcz przeciwnie, przywóz z Indii znacznie wzrósł w okresie badanym. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że elektrody grafitowe są przedmiotem coraz większego przywozu na rynek UE z wielu innych państw trzecich. W odniesieniu do silnej pozycji przemysłu unijnego na rynku, należy przypomnieć, że jego udział w rynku zmniejszył się o prawie 16 punktów procentowych w okresie badanym (zob. powyższy motyw (55)). Stowarzyszenie to stwierdziło także, że koszt elektrod grafitowych stanowi jedynie stosunkowo małą część całości kosztów producentów stali.

(96) Przypomina się także, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, iż wpływ wprowadzenia środków nie będzie znaczący dla użytkowników[11]. Pomimo obowiązywania środków przez pięć lat importerzy/użytkownicy w Unii w dalszym ciągu zaopatrywali się m.in. w Indiach. Brak jest wskazań, aby wystąpiły jakiekolwiek trudności w znalezieniu innych źródeł. Ponadto przypomina się, że jeśli chodzi o wpływ wprowadzenia środków na użytkowników, w pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że biorąc pod uwagę nieistotny wpływ kosztu elektrod grafitowych na przemysł użytkowników, jakikolwiek wzrost kosztów nie miałby raczej znaczącego wpływu na przemysł użytkowników. Po wprowadzeniu środków nie znaleziono żadnych wskazań zaprzeczających temu twierdzeniu. Uznaje się zatem, że utrzymanie

[11] Zob. motyw (106) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1009/2004 (Dz.U. L 183, z 20.5.2004, s. 61) oraz motyw (22) rozporządzenia Rady (WE) nr 1629/2004 (Dz.U. L 295, z 18.9.2004, s. 10).

środków antydumpingowych nie będzie raczej miało istotnego wpływu na importerów/użytkowników w Unii.

4. Wniosek

(97) Zważywszy na powyższe ustalenia, uznano, że nie ma żadnych istotnych powodów przemawiających przeciwko utrzymaniu obecnych środków antydumpingowych.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(98) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.

(99) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe wprowadzone względem przywozu niektórych elektrod grafitowych pochodzących z Indii powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że środki te mają formę cła ad valorem.

(100) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu są stosowane wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw".

(101) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji[12] wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione przez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz elektrod grafitowych w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o pozornym ciężarze

[12] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles, Belgia.

właściwym 1,65 g/cm³ lub większym oraz o oporności elektrycznej 6,0 μ.Ω.m lub mniejszej, objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek, objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10), przywożonych razem lub osobno i pochodzących z Indii.

2. Stawka cła mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)	TARIC dodatkowy kod
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	9,4	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	0	A531
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	8,5	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia

W imieniu Rady
Przewodniczący